

Lev XIV.: všichni pokřtění mají účast na kněžském a prorockém poslání

Každý pokřtěný má svým povoláním šířit a bránit víru. Připomněl to papež Lev XIV. ve své střeďeční katechezi, která se zaměřila na jádro dogmatické konstituce *Lumen Gentium* a na nenahraditelnou roli laiků v poslání církve.

18.03.2026

Drazí bratři a sestry, dobré ráno a vítejte!

Dnes bych se chtěl opět zastavit u druhé kapitoly koncilní konstituce *Lumen gentium* (LG), která je věnována Církvi jako Božímu lidu.

Mesiášský lid (LG, 9) přijímá od Krista účast na kněžském, prorockém a královském díle, v němž se uskutečňuje jeho spásné poslání. Otcové koncilu učí, že Pán Ježíš skrze novou a věčnou smlouvu ustanovil královský národ, ze svých učedníků učinil „královské kněžstvo“ (1Pt 2,9; srov. 1Pt 2,5; Zj 1,6). Toto všeobecné kněžství věřících je udíleno při křtu, který nás uschopňuje k uctívání Boha v duchu a pravdě a k „veřejnému vyznávání víry, kterou jsme dostali od Boha prostřednictvím církve“ (srov. LG, 11). Kromě toho jsou všichni pokřtění skrze svátost biřmování „dokonaleji spojeni s církví, obdařeni zvláštní silou Ducha

Svatého a tímto způsobem jsou ještě více zavázáni šířit a bránit víru slovem i skutkem jako praví Kristovi svědkové“ (srov. tamtéž). Toto zasvěcení je základem společného poslání, které spojuje vysvěcené kněze a laické věřící.

V této souvislosti papež František poznamenal: „Když hledíme na Boží lid, je to pro nás připomínkou, že do Církve všichni vstupujeme jako laici. První svátostí, která navždy zpečetí naši identitu a na kterou bychom měli být vždy hrdí, je křest. Jeho prostřednictvím a skrze pomazání Duchem Svatým jsou [věřící] „posvěceni, aby tvořili duchovní chrám a svaté kněžstvo“ (srov. LG, 10), takže všichni tvoříme svatý Boží lid“ (Dopis předsedovi Papežské komise pro Latinskou Ameriku, 29. března 2016).

Vykonávání královského kněžství se uskutečňuje mnoha způsoby, které

všechny směřují k našemu posvěcení, především však účastí na eucharistické oběti. Modlitbou, asketickým životem a čínorodou láskou tak svědčíme o životě obnoveném Boží milostí (srov. LG, 10). Jak shrnuje koncil, „posvátný a organický ráz tohoto kněžského společenství se aktivně projevuje svátostmi a ctnostmi“ (LG, 11).

Koncilní otcové dále učí, že svatý Boží lid se podílí také na Kristově prorockém poslání (srov. LG, 12). V této souvislosti se zavádí důležité téma *sensus fidei* a *consensus fidelium*. Věřoučná komise koncilu upřesnila, že tento *sensus fidei* „je jakousi schopností celé Církve, díky níž ve své víře rozpoznává předávané zjevení, rozlišuje mezi pravdou a lží ve věcech víry a zároveň do něj proniká hlouběji a plněji jej uplatňuje v životě“ (srov. *Acta Synodalia*, III/I, 199). Smysl pro víru tedy náleží jednotlivým věřícím

nikoli jako jim samotným, nýbrž jakožto členům Božího lidu jako celku.

Lumen gentium soustřeďuje pozornost na tento poslední aspekt a spojuje jej s neomylností Církve, k níž náleží a jíž slouží neomylnost římského papeže. „Celek věřících, kteří přijali pomazání od Svatého (srov. 1Jan 2,20.27), se nemůže mýlit ve víře. Tuto svou neobyčejnou vlastnost projevuje prostřednictvím nadpřirozeného smyslu pro víru celého lidu, když od biskupů až po poslední věřící laiky dává najevo svůj obecný souhlas ve věcech víry a mravů“ (LG, 12). Církev se tedy jako společenství věřících, které samozřejmě zahrnuje i pastýře, nemůže mýlit ve víře: orgánem této její vlastnosti, založeným na pomazání Duchem Svatým, je nadpřirozený smysl pro víru celého Božího lidu, který se projevuje v souhlasu věřících (consensus

fidelium). Z této jednoty, kterou střeží učení církve (magisterium), vyplývá, že každý pokřtěný je aktivním subjektem evangelizace, je povolán k tomu, aby vydával koherentní svědectví o Kristu podle prorockého daru, který Pán vlévá do celé své církve.

Duch Svatý, který k nám přichází od vzkříšeného Ježíše, totiž „rozdává mezi věřící každého stavu také zvláštní milosti, kterými je činí schopnými a pohotovými přijímat různé práce či úkoly užitečné pro obnovu a další rozvoj církve“ (LG, 12). Zvláštním důkazem této charismatické vitality je zasvěcený život, který skrze působení milosti neustále klíčí a rozkvétá. Také různé formy církevních sdružení jsou zářným příkladem rozmanitosti a plodnosti duchovních darů pro budování Božího lidu.

Drazí, probudme v sobě vědomí a vděčnost za to, že jsme obdrželi dar být součástí Božího lidu; a také vědomí odpovědnosti, kterou to s sebou nese.

www.vaticannews.va/cs.html

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/lev-xiv-vsichni-pokrteni-maji-ucast-na-knezskem-a-prorockem-poslani/>
(26.03.2026)